

عنوان مقاله:

دولت اخلاقی یا قرارداد دولت ساز؛ نگاهی پارادایمی به دولت از منظر هگل و نقدهای او به لیبرالیسم کلاسیک

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش حقوق عمومی، دوره 25، شماره 80 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسندگان:

آیت مولائی - استادیار حقوق عمومی، دانشکده حقوق و علوم اجتماعی دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

سید علی موسوی - دانشجوی دکتری حقوق عمومی، دانشکده حقوق و علوم اجتماعی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

فرشید بنده علی - دانشجوی دکتری حقوق عمومی، دانشکده حقوق و علوم اجتماعی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

هگل از جمله فیلسوفانی است که با فلسفه چندوجهی و روش‌شناسی خاص خود به مطالعه مفهوم دولت می‌پردازد. او از یک سو با نقدهای فراوان به نظریه‌پردازی مکاتب مختلف در باب این مفهوم، معتقد است که دولت سازوکاری برای حفظ صلح یا اجرای حقوق یا ترویج نفعی فراتر از وجود خود نیست و صرفاً در این صورت می‌تواند توسط همه بعنوان حق به رسمیت شناخته شود. از طرفی دیگر دولت هدفمند و قائم بر ذات او علی‌رغم تمام نقدها تلاش دارد تا ویژگی‌های مطلوب این مکاتب را در درون خود جای دهد. با وجود این پارادوکس، این پژوهش که منابع آن به روش کتابخانه‌ای و بررسی توصیفی - تحلیلی گردآوری شده، قصد دارد این فرضیه که دولت هگلی به شکلی خاص و متمایز از درون سنت دولت‌ساز لیبرالیسم و دموکراتیک بیرون می‌آید را با طرح این پرسش که: در یک نگاه پارادایمی به فلسفه سیاسی دولت، مفهوم مطلوب دولت در نگاه هگل از چه ویژگی‌هایی برخوردار است؟ مورد بررسی قرار دهد. نتایج ضمن اثبات فرضیه نشان می‌دهد برخلاف جمع‌گرایی افراطی روسویی و فردگرایی انتزاعی لیبرالیسم لاک، دولت هگل: «یک نهاد معقول و محتوم جامعه است که همگان باید وجودش را قهری فرض بدارند و اطاعت آن را بپذیرند».

کلمات کلیدی:

هگل، دولت، آزادی، حق، عقل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1820523>

